

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

працівників освіти, громадськості Ульянівського району та міста Олександрії по підготовці шкіл та дитячих закладів до нового 1962—1963 навчального року

З КОЖНИМ днем дедалі більше розкривається глибокий зміст документів ХХІІ з'їзду КПРС. Рішення з'їзду, нова Програма партії, як життєдайне джерело намагаються кожного з нас у роботі, закликають працювати з ще більшою наполегливістю, проявляти творчу ініціативу в будівництві комунізму.

До нового 1962—1963 навчального року ми зобов'язуємося провести ґрунтовну підготовку. Колгосп імені Ульянова і сільська Рада с. Вільхового за цей період закінчать будівництво 4-класного приміщення Вільхівської початкової школи №2. За рахунок Ульянівського цукрокомбінату буде зведений типовий будинок Новоселицької восьмирічної школи (14 класних кімнат). Нові приміщення ідалень стануть до ладу в Ульянівській середній № 2, Шамраївській восьмирічній, Розношенській середній школах. У двох останніх кімнати будуються за рахунок відділку бурякорядгоспу та колгоспу імені Калініна. Сільгоспартіль імені ХХІІ з'їзду КПРС закінчує будівництво інтернату на 40 місць для Сабатинівської середньої школи. Нові класні кімнати, спортзали і майстерні з'являться у Великотроянівській середній і Синьківській восьмирічній школах. А в Новоселицькій восьмирічній — буде на зиму типова теплиця.

Ще більшу, ніж раніше, допомогу школам у будівництві надаватимуть економічно сильні колгоспи району. Так, артілі «Росія» продовжить будівництво Мечиславської восьмирічної школи (12 класних кімнат). За рахунок колгоспів імені Карла Маркса і «України» триватиме спорудження Луполовської (14 класів) і Синьківської (18 класів) шкіл. А в с. Лозоватій сільська Рада прийняла рішення звести двоквартирний будинок для вчителів за рахунок самооподаткування.

Будівництво типових дитсадків і ясел розпочнуть колгоспи імені Фрунзе та імені Ульянова.

Школи і вчителі будуть своєчасно забезпечені паливом. Школи одержать 450 парт, 30 класних дошок, 160 лабораторних столів, 135 шаф, 100 стільців. Значно поповняться шкільні бібліотеки, фонд всеобучу досягне суми в 5400 карбованців.

Доб'ємося дальшого розширення сітки шкіл і окремих класів сільської та робітничої молоді. Доведемо кількість учнів у них до 2100 осіб.

Ми викликаємо на соціалістичне змагання працівників народної освіти Гайворонського району, а також Савранського району Одеської області.

ПЕДАГОГІЧНІ колективи шкіл м. Олександрії при активній участі та допомозі шефів, громадськості за останні роки немало зробили по зміцненню матеріальної бази шкіл. Збудовано більше десяти будинків, подано допомогу на сотні тисяч карбованців у обладнанні навчальних кабінетів і майстерень.

Проте, в зв'язку з ростом кількості учнів, класів та шкіл, навчально-матеріальна база ще не відповідає тим вимогам, що поставлені ХХІІ з'їздом КПРС і Законом про школу. Щоб зміцнити навчально-матеріальну базу та своєчасно і якісно підготувати школи до 1962—1963 навчального року, підприємства-шефи і педколективи зобов'язалися звести за рахунок асигнувань по вугільно-гірничорудному комбінату школу на 960 місць, спорудити будинок для середньої школи № 16 і для вечірньої школи № 5, звести третій поверх приміщення школи № 15. Для придбання наочних приладів та обладнання навчальних кабінетів і майстерень буде виділено з міського бюджету 5 тисяч карбованців.

Силами шефів, а також бригад з учнів та батьків буде закінчено ремонт шкільних приміщень і завезено паливо на наступний навчальний рік повсюдно до 5 червня ц. р.

Школи зобов'язалися власними силами виготовити наочне приладдя та інструменти для власних потреб на суму 33 тисячі карбованців. Крім того, в порядку зміцнення зв'язку з шефами, учні систематично виступають з концертами на підприємствах, допомагають робітникам в озелененні, зберуть 250 тонн металолому.

Олександрійці викликають на змагання по підготовці шкіл до наступного навчального року педколективи, адміністрації підприємств і громадські організації м. Кіровограда, а також всіх міст і районів області.

В обкомі КПУ України

РОЗГЛЯНУВШИ соціалістичні зобов'язання працівників народної освіти і громадськості м. Олександрії і Ульянівського району по підготовці шкіл і дитячих закладів до нового 1962—1963 навчального року, бюро обкому КПУ України схвалило ініціативу працівників освіти і громадськості м. Олександрії і Ульянівського району.

Бюро обкому партії зобов'язало міськкоми і райкомі партії, виконкоми міських і районних Рад депутатів трудящих розробити заходи по підготовці шкіл і дитячих закладів до нового навчального року, передбачивши зміцнення їх навчально-матеріальної бази, поліпшення умов для навчально-виховної роботи, літнього відпочинку учнів та участь їх в громадсько-корисній праці.

Враховуючи, що в області встановлений перехідний Червоний прапор обкому КПУ України і виконкому обласної Ради депутатів трудящих, зобов'язати обласний обком профспілки працівників освіти, вищої школи та наукових установ широко розгорнути соціалістичне змагання між містами, районами і школами за кращу підготовку учбових та дитячих закладів до нового навчального року, забезпечити дійовий контроль за виконанням соціалістичних зобов'язань.

Приймай, Батьківщино!

У ЦЕЙ ДЕНЬ на пероні вокзалу станції Кірово-Українське було особливо людно. Перон піби зацвів від червоних галстуків. Піонери обласного центру прийшли сюди, щоб відправити ювілейний ешелон металевого лому, зібраного школярами для металургів Дніпропетровського заводу імені Карла Лібкнехта. 700 тонн піонерського брухту піде на виробництво нових

машин для народного господарства.

Супроводжувати ешелон доручено кращим піонерам кіровоградських шкіл Вові Жебіт, Олі Торбенко, Славі Коробко, Миші Розенбергу. Ім на прощання були вручені яскраві букети квітів.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ,
наш позаштатний кореспондент.

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI.
№ 64 (571)

Середа, 23 травня 1962 р.

Ціна 2 коп.

СЕРЦЯ ЮНИХ — ТОБІ, КОМУНІЗМ!

Урочиста лінійка піонерів на Красній площі

ВЕЛИКЕ свято прийшло в серце кожної радянської людини 19 травня, коли вся країна почула спів горнів, коли над містами і селами палахкотіла зоря червоних галстуків.

...10 година ранку. Включено репродуктори в усіх школах країни, в будинках піонерів, в дитячих клубах. Починається всесоюзна радіолінійка піонерів. На якусь мить за сигналом горнів замире 18-мільйонний червоногалстучний загін. Виносяться на шкільні лінійки піонерські прапори. Летить естафета піонерських рапортів...

40 років палає яскравий піонерський костер. Нинішнє свято разом з юними відзначають усі радянські люди, кожний, хто прийшов у самостійне трудове життя піонерськими стежками, на залик срібних горнів. Сьогодні ці горни звучать в серці столиці — на Красній площі. Сюди на урочисту лінійку на честь 40-річчя Всесоюзного ордена Леніна піонерської організації імені В. І. Леніна зібрались найкращі дружини Москви.

Кращі загони юних ленінців вишкувались на площі. Почесну вахту біля Мавзолею несуть наймолодші дозорні комунізму.

Бурхливі оплески лунають по площі, коли на центральній трибуні Мавзолею з'являються товариші Л. І. Брежнев, Г. І. Воронов, А. П. Кириленко, Ф. Р. Козлов, О. М. Косігін, О. В. Куусінен, А. І. Мікоян, Д. С. Полянський, Н. А. Суслов, М. М. Шверник, В. В. Гришин, П. Н. Демічев, О. М. Шелєпін. На трибуні перебувають також секретарі ЦК ВЛКСМ Л. К. Баясна, А. Х. Везіров, В. Т. Дувакін, А. І. Камшалов, В. А. Саюшев, льотчик-космонавт Герой Радянського Союзу Ю. О. Гагарін, комсомольські працівники, піонервожаті, представники піонерських дружин.

Товаришу голова Московської міської ради піонерської організації, — рапортує голова ради дружини школи-інтернату № 39 Саша Одинцов. — Представники кращих піонерських дружин Москви для урочистої лінійки вишкували.

З радісним святом, з великою урядовою нагородою поздоровляє дітей голова Московської міської ради піонерської організації, секретар ММК ВЛКСМ Т. В. Голубцова. Перше слово піонерської любові, каже вона, — Леніну.

І наче яскраві острівці квітів відділяються від загонів і плывуть до Мавзолею. На гранітні плити лягають весняні квіти — знак палкої любові піонерів до Ілліча.

Вся багатоголоса площа підхоплює пісню про Леніна, найбільшого друга дітей.

Тисячі очей спрямовуються до Мавзолею, коли колони прапороносців виносять на площу піонерські прапори. До мікрофона підходить секретар ЦК ВЛКСМ В. А. Саюшев.

— Дорогі піонери!

Сьогодні вся наша країна урочисто відзначає велике і радісне свято — 40-річчя Всесоюзної піонерської організації імені Володимира Ілліча Леніна, свято юних ленінців, нашої шасливої радянської дитвори, — каже В. А. Саюшев. Нинішній піонерський ювілей особливий. За славі діла Всеоюзну піонерську організацію нагороджено орденом Леніна. Микита Сергійович Хрушов надіслав піонері батьківське привітання. Це ще одне свідчення величезного піклування і постійної уваги рідної Комуністичної партії до підростаючого покоління.

Центральний Комітет Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді палко, сердечно поздоровляє вас, бойову, життєрадісну, завзяту піонерію, із славним ювілеєм і високою урядовою нагородою.

Ось уже сорок років від покоління до покоління, як естафета, передається вірність піонерській клятві — берегти і виконувати заповіді Ілліча.

З ім'ям Леніна зорі назустріч йшли піонери 20-х і 30-х років, оволодівали знаннями, виходили на комуністичні суботники, допомагали відбудувати народне господарство, створювати перші колгоспи, будувати соціалізм.

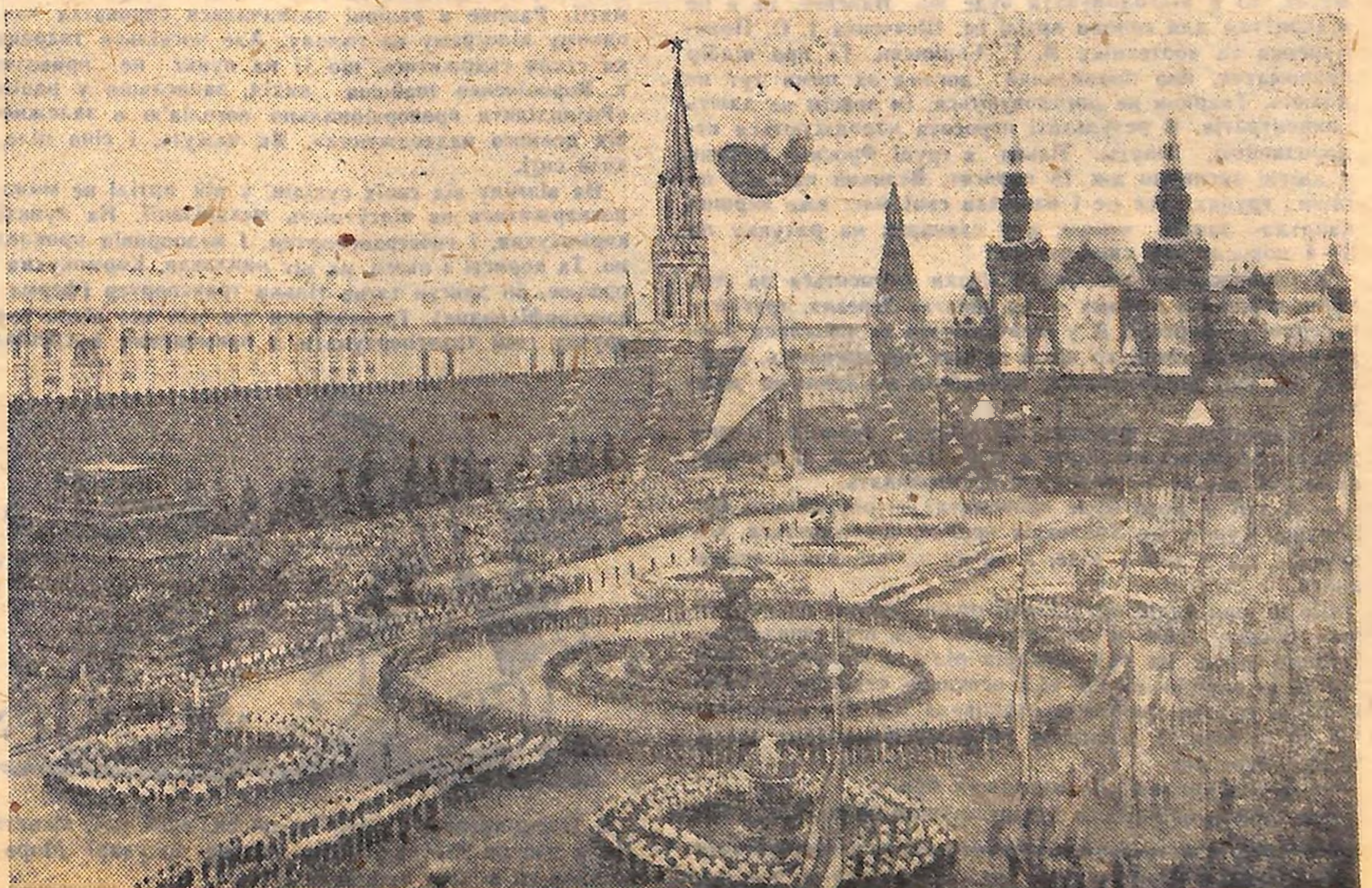
У грізні роки Великої Вітчизняної війни піонери були синами полків і партизанських загонів, тімурильцями, допомагали батькам і матерям на фронті і в тилу.

Сьогодні вісімнадцять з половиною мільйонів юних ленінців рапортують Комуністичній партії і радянському народові про свої успіхи в праці і навчанні, клянуться примножувати піонерські традиції, беззавітно любити Радянську Вітчизну, нашу рідну велику Комуністичну партію.

Юні ленінці!
43 роки тому, 1-го травня 1919 року, великий Ленін тут, на Красній площі, говорив: «Внуки наші, як диновинку, розглядають документи і пам'ятки»

(Закінчення на 3-й стор.).

МОСКВА. 19 травня 1962 року. Святування 40-річчя піонерської організації імені В. І. Леніна. На знімку: виступ фікультури на Красній площі. Фото В. ЧЕРЕДИНЦЕВА. Фотохроніка ТАРС.

Яскравішають промені „Комсомольського прожектора“

„ЯЛИНКА“

З ПРИХОДОМ весни полегшено зіткнули доярки другої бригади радгоспу «Червона зірка»: худоба випасається на вигоні, значить, і надої вгору підуть. Та й догляд за тваринами полегшиться. Бо чи ж легко утримувати в зимових умовах корів, коли на фермі тільки й механізації, що гноетранспортер та автопоїлки? Правда, є ще електричні підігрівачі води. Але ж корми роздаються вручну, та й доїння корів до цих пір не механізоване.

— Приміщення у нас не типові, — пояснює бригадир Л. Ізбаш. — Неможливо агрегати встановити. Що ж стосується пересувних автодоїльних установок, то в радгоспі на цей рахунок мають свою думку. Як пояснив директор господарства Н. І. Железняк, «це річ — непрактична, і з нею тільки мороки багато».

Побачивши німе запитання на обличчях доярок, він, правда, їх заспокоїв: — Не турбуйтеся, дівчата. В цьому році і ми спробуємо за методом Марії Савченко працювати. Закупимо «ялиники», і будуть тоді три доярки всіх корів доглядати.

Засміялися дівчата: не повірили. Бо вже не один раз заходили тут такі розмови,

та ніяких результатів не принесли. Що ж, кажуть, старе ніколи без боротьби не відступає. Не завжди нове приходить до перемоги торованими шляхами. Хочеться вірити, що прийде воно і на ферми тваринників села Ульяновки, у всякому випадку, доярки його з радістю зустрінуть. Адже охоче запровадили автодоїння, наприклад, у першій бригаді цього ж радгоспу.

Та, на жаль, на фермі, про яку йде мова, не лише праця погано організована. Відсутня тут і належна робота з людьми. До цих пір у колективі не знайшов широкого розмаху комуністичний рух. Є тут літня жінка — Євдокія Іллівна Ткаченко. Їй — 52 роки. Старанна трудівниця, вона майже половину життя присвятила тваринництву. І зараз її група — одна з кращих в радгоспі. Жінка носить почесне звання ударника комуністичної праці. А поруч з нею працюють молоді доярки Затулівтер, Олександр Шеремет. І, дівна річ: жодна з них не включилася в почесну боротьбу.

МАЛО відрядного і в червонозорівських сусідів — тваринників радгоспу імені Рози Люксембург. Ось хоч би ферма другої

бригади відділку № 1. Народ тут, зразу видно, веселий і запальний. Відразу ж заходить мова про найболючіше — механізацію, про метод Марії Савченко. І знову — скрутіні зітхання, здвигування плечима. І, звичайно, пояснення, на цей раз трохи інші, ніж у «Червоній зірці».

— Стаціонарних установок немає, зате є пересувні. Ось тільки в літні табори перейдемо, так відразу ж і техніку використаємо...

Як там буде далі — невідомо, а поки що Людмила Ярова, Олена Галінська та інші дівчата доять корів вручну.

На першій бригаді цього

НЕ ПУСКАЄ КОРИННЯ

ж відділку справи — і то го гірше. Про запровадження передових методів праці, механізацію тут і гадки немає.

Єдине, чим можуть похвалитися керівники радгоспу, це молочно-товарна ферма другого відділку. Тут і механічне доїння запроваджене, і підвісні дороги є. Маються і пересувні доїльні установки. Хороше працюється в такій обстановці. І Першотравень всі моло-

Вони — подруги. Обом їм — по вісімнадцять років. Обидві закінчили семирічну і зараз працюють доярками в колгоспі «Заповіт Леніна» Маловишківського району — доглядають первісток. В цьому році Ліда Обмаєва та Катя Коба зобов'язалися одержати від кожної корови по 1600 літрів молока. Вже зараз дівчата довели надої більш як до 1300 літрів. На знімку: (зліва направо) Ліда ОБМАЄВА та Катя КОБА.

давно не бачили. Не заходять сюди і його заступник Д. Рисиць та інші члени комсомольського комітету. А треба було б.

Рейдова бригада:

Є. ГОРДІЙЧУК — секретар комсомольської організації радгоспу «Червона зірка», І. КОВАЛЕНКО — студент Знаменського сільськогосподарського технікуму, Л. БОГДАНОВА. Бобринецький район.

ЗАГІН — У РЕЙДІ

ЯК ТІЛЬКИ довідалися ми про славний почин комсомольців Москви, Ленінграда й Києва, — вирішили: хоч у нас підприємство і невелике, але без власного «прожектора» теж не обійтися. Створили загін з кількох комсомольців, а очолити його доручили Олександр Буханцю.

Під промінь «прожектора» потрапило устаткування, яке простояло. У слюсарно-складальному цеху не завантаженим був свердловальний, і простоявав у зв'язку з несправністю точильний верстат. Комсомольський «прожектор» негайно сигналізував про це. Механізми були введені в дію.

В. ЄЛИСАВЕТЧЕНКО, секретар комсомольської організації Кіровоградського вагормонтного заводу.

УЯВІТЬ собі просторе, типове приміщення для утримання свиней. Чисті, вибілені станки; кормороздатчик і гноетранспортер; тут же — повністю механізована кормокухня. І всім цим розпоряджаються Галина Івахно, Галина Бірюк і Фросина Кобець — свинарки колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району.

Але... не спішіть радіти за шевченківців. Таку полегкість піщанообрідські дівчата тільки у мріях бачать. Їхнє ж господарство справляє далеко не втішне враження. І приміщення тут потребують ремонту, і механізації немає. І правду каже Галина Івахно:

— Ото тільки й механізації у нас, що провели воду в свинарник. А готуємо корми, розносимо їх по станках — все ж очима руками.

— Та то що, — продовжує вона далі, — Хай би вже нароблювалися, та щоб толк якийсь із цього був. А то ж цілісеньку зиму давали свиням прілі качани кукурудзи та воду з льодом, бо гріти ж її у нас ніде. Та й зараз годівля — не краща. Хіба що люцерну стали косяти. «Зелена маса», кажуть. А що з тієї зеленої маси, коли її привезуть безтарку на 1100 голів свиней — як хочеш, так і діли. З чого ж тут приріст ваги буде?

Галина права. У минулому місяці по групі в 240 голів, яку вони доглядають разом з Галиною Бірюк, приріст становив один центнер, а у групі Валентини Кудрі й Михайла Сороки в 340 голів — 5 центнерів. Що й говорити, цифри самі за себе кажуть.

Всі добре знають: коли матимеш хороших свиноматок, то й відгодовувати буде що. Напевне, не є це відкриттям для голови артілі ім. Шевченка І. С. Пономаренка та зоотехніка В. Г. Спринсян. Та про відбір свиноматок, про правильний догляд за ними тут не дають. Тварини не догодуються, їм зовсім не дають концентратів. В результаті поросята народжуються недорозвинені, гинуть. Тільки в групі Фросини Кобець у квітні загинуло аж 18 поросят. Великий падіж і по інших групах. Все це і наслідки свої має: вже перший квартал давно минув, а у свинарок на рахунок по 3—4 поросят від свиноматки.

У справжнього господаря матки поросяться за два тури: перший в лютому — на початку березня, другий — у серпні — вересні. А у шевченківців як почалися опороси маток у січні, то ще й до цих пір тривають. Другий же тур розтягнеться, принаймні, від липня по жовтень.

Шевченківцям вивчити б досвід кращих господарств, запровадити його в себе. Так ні ж. З свинарками тут навіть зоонавчання не проводять.

— А хто ж його буде проводити? — обурюється Валентина Кудря. — Зоотехнік прийде, повештається, покричить, та з тим і піде, а ти як хочеш, так і вправляйся.

Що ж, при такій організації праці, зневазі до передового досвіду, годі й чекати доходів від свинарства. Додамо лише: на 100 гектарів ріллі в минулому році тут було вироблено по 13,2 центнера свинини, а собівартість одного центнера становила аж 159 карбованців 20 копійок. І її все ж виправдовує голова артілі т. Пономаренко:

— Корми куплені, бо неврожай був.

А в скільки обійшлися затрати ручної праці, в яку ко-

НЕ МАШИНАМИ, А РУКАМИ

пійку обходиться те, що свинарки доглядають малі групи тварин?

Над цим слід би подумати керівникам артілі імені Шевченка. Та й не тільки їм. Бо не кращі справи і в колгоспі «Дружба». На свинофермі другої бригади про механізацію тільки в газетах читали. Машины тут досі руками замінюються.

— Я вже просив, щоб нам хоч би вагонетку дали, — скаржиться завідувач фермою О. Г. Козловський. — Все ж таки легше було б. Тоді б і молода свинарка Ліза Солонар доглядала б не 160 голів, а значно більше. Голова наш, Віктор Іванович Сопрун, обіцяв уже не раз. Хтозна, може до зими щось і придумають.

На це сподіваються і на відгодівельному пункті № 2 колгоспу імені Леніна. Бо хоч секретар райкому комсомолу т. Литвин і сказав нам, що в колгоспі з відгодівлею свиней справа поставлена добре, та на місці виявилось протилежне.

Нічого не скажеш, тут добре знають досвід передових свинарів: свинарки утримують по 380—400 голів. І, доглядаючи за ними, прагнуть дотримуватися всіх правил зоотехнії. Та не виходить. І, знову ж таки, все впирається в годівлю: обмаль кормів. Зоотехнік т. Вороніченко раціона акуратно складає, а от чи дотримують їх — це вже його обходить. А щоб свинарки «не ремствували», він вдається до своєрідної дипломатії. Раніше в раціоні зазначалася сироватка — по одному кілограму на голову. Але поскільки тваринники стали скаржитися, що її на пункт не привозять, т. Вороніченко знайшов вихід, записавши у раціоні: «Розподіляти пропорційно поголів'ю в залежності від денного надходження». Як кажуть, і сіно ціле, й кози ситі.

На відміну від своїх сусідів, у цій артілі не можуть поскаржитися на відсутність механізації. На пункті є кормокухня, і гноетранспортер, і водопровід прокладено. Та користі з цього, як кіт наплакав. Кормокухня не працює, бо двигун тягне тільки транспортер (ферма не електрифікована). Транспортер діє, але все рівно треба вручну гній транспортувати з приміщення в спеціаль-

ну яму, а звідти його викидають самотужки. Тільки цією роботою майже щодня зайнято три чоловіки.

Зрозуміло, про все наболіле говорили тваринники керівникам артілі. Але голова Г. А. Арсірій та інші члени правління дивляться на цей пункт, що вплив в їхнє господарство з колишнього «Міжколгоспбуду», як на пасинка.

Зараз увага кожного сільського трудівника зосереджена на одному: дати країні якнайбільше продукції. Ці завдання добре відомі новоукраїнській комсомолі. І комсомольська організація району брала зобов'язання по виробництву м'яса: відгодувати і здати державі протягом року 7,5 тисячі голів свиней, вагою по 90—100 кілограмів кожна. І що ж? Вже п'ятий місяць року кінчається, а здано близько 600 голів. З усього видно, зобов'язання під зарозуму зриву. А в райкомі комсомолу не б'ють на сполох. Ні члени бюро райкому ЛКСМУ, ні активісти до цих пір не виїхали на місце, не розібралися з станом справ.

Рейдова бригада: Т. ЦИГАНЧУК, свинарка колгоспу імені Шевченка, Д. ХИЖНЯК, свинарка колгоспу імені Леніна, Л. БАБИЧ — спецкор «Молодого комунара».

Новоукраїнський район.

11 квітня ц. р. в нашій газеті була надрукована кореспонденція «Зоотехнік... за прилачком». У ній йшлося про те, що чимало випускників Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства «осідає» в місті, влаштовуючись на роботу не за фахом.

Як повідомила секретар МК ЛКСМУ т. Івахненко, з комсомольцями, які мають сільськогосподарську спеціальність, проведено роз'яснювальну роботу. 37 юнаків і дівчат за власним бажанням виїхали на постійну роботу в колгоспи і радгоспи області.

Хоч лист і не був надрукований

Про поганий догляд за худобою і безгосподарність у веденні тваринництва писала в своєму листі до редакції група членів артілі імені Шевченка Новоукраїнського району.

Лист надіслався для перевірки і життя заходів у Новоукраїнський райвиконком. Як повідомив голова райвиконкому т. Жердій, факти, викладені в листі, підтвердились. Правління колгоспу вжило заходів щодо поліпшення утримання худоби. За допущені недоліки бригадира т. Москаленка та завідувача фермою т. Ожога з роботи знято. Налагоджено нормальний догляд за тваринами.

І. Пономаренко: І куди ж це ви, любі мої, тікаєте? Чи я вас не годував, чи я вас не напував? Море ж води ви в мене випивали...

Святкування 40-річчя піонерської організації імені В. І. Леніна в м. Олександрії.
На знімках: (зліва) в колоті юних демонстрантів; (справа) учасники художньої самодіяльності школи-інтернату на стадіоні виконують український танець.
Фото В. КОВПАКА.

СЕРЦЯ ЮНИХ — ТОБІ, КОМУНІЗМ!

(Закінчення).

епохи капіталістичного ладу... Досі, як про казку, говорили про те, що побачать діти наші, але тепер, товариші, ви ясно бачите, що закладена нами будова соціалістичного суспільства — не утопія».

У нашій країні соціалізм переміг повністю й остаточно. Партія, радянський народ будують комуністичне суспільство. XXII з'їзд, Програма Комуністичної партії чітко визначили наш шлях у комунізм. Ви, юні піонери, будете жити в найсвітлішому суспільстві на землі і управляти всіма його справами!

Хай законом для кожного з вас стануть прекрасні слова привітання Микити Сергійовича Хрушова, звернуті до піонерів: «Працюйте по-ленінському. Вчіться — по-ленінському. Любіть радянську Батьківщину так, як любив її наш дорогий Ілліч».

І сьогодні на Красній площі піонерія звертається до партії, ленінського Центрального Комітету на чолі з Микиткою Сергійовичем Хрушовим із словами гарячої снівської вдячності.

Піонери клянуться завжди і в усьому, у великому і малому бути вірними заповітам Леніна, відданими ідеям комунізму! Юні ленінці! До боротьби за справу Комуністичної партії будьте готові!

На Красній площі знову гримить овація. Палко дякують піонери комсомольцям за їх святкове привітання. «Будемо надійною зміною» — скандують діти.

За хорошою піонерською традицією діти рапортують про свої успіхи в навчанні і праці своєму старшому братові — комсомольцю. Вони вручають московським комсомольцям велику червону книжку — піонерський рапорт. Багато славних чудових справ присвятили діти дню народження піонерії. Найкращими у змаганні юних виявилися піонери 216-ї московської школи. Перші комсомольці, ветерани піонерського руху вручають переможцям перехідний Червоний прапор Московської організації піонерів.

У свій найбільш урочистий день юні ленінці клянуться Батьківщині вирости стійкими борцями за справу Леніна, за комунізм.

Слушай нас, Родина!
Слушай нас, партія!
Слушай, великий советский народ!
В майское утро
Юная гвардия
Клятву на верность Отчизне даєт.

Червоні прапори піонерії відкривають святковий парад. Вони колишуться над площею, і фоном їм служить великий портрет Володимира Ілліча Леніна, який несуть піонери, що прибули на свято з усіх союзних республік. Сотні піднятих рук салютують, коли загоди підходять до Мавзолею. У вірності справі Леніна клянуться сьогодні діти країни Рад, любимої Батьківщині рапортують вони про свої діла. «Зміна зміни йде».

Проходять фрунзенці, гагарінці, талаліхінці — діти, чий загони і дружини носять імена героїв. Зараз на площі найкращі, найбільш умілі. Струнки шеренги суворівців замкають парад. На мить площа пуста.

І ось вже зашелестів червоними прапорами Історичний проїзд. Рушила святкова демонстрація — вся піонерія столиці.

На всю ширину колони — слова: «Наша дворічка — вклад у семірічку». Два роки тому юні ленінці оголосили

похід за кращий подарунок Батьківщині до ювілею. Під час походу народилось 100 тисяч загонів — «супутників семірічки». Це загони, в яких кожний виконує заповіді піонера: добре вчитися, допомагати старшим, брати участь в суспільно корисних справах. Наче живий літопис чудового руху, плинуть над колонами транспаранти з рапортами, макети автомашин, яблуневі гілки, качани кукурудзи. Про десятки піонерських гектарів кукурудзи, вирощеної на полях Підмосков'я, рапортують тімірязевці. 25 кілометрів труб, виготовлених з брухту, зібраного школярами Ждановського району, впилися в сталеву нитку нафтопроводу «Дружба».

«Наш парк Дружби зацвів!» — заявляють діти Ленінградського району. «Наш брухт — це метал для 120 вертольотів — крилатих санітарів», — повідомляють школярі Куйбишевського району. «Кожний двір — піонерська зона дії», — заявляють тімурівці Первомайського району. З гордістю проносять діти транспаранти — розповіді про свою дворічку.

На прапорі піонерів — ім'я Леніна. Тепер цей прапор прикрашає найвища нагорода країни — орден Леніна. І сьогодні, в святковий день, піонери клянуться Батьківщині вчитися по-ленінському, працювати по-ленінському, любити Батьківщину так, як любив її наш дорогий Ілліч. Дзвінкоголосе «ура» лунає до трибун у відповідь на привітання.

«Ленін з нами!», «Ленін з нами!» скандують в такт маршу загони Московського району.

Керівники партії і уряду по-батьківському вітають юних демонстрантів, усміхаються дівчата. А з колон назустріч усмішкам летять з транспарантів слова вдячності: «За дитинство щасливе наше спасибі, рідна країно!», «Слава ленінській партії!».

Що не загін — нова розповідь про піонерські справи. Над загонами дзержинців — туристський похідний намет, поруч з ним байдарка. В різних кутках Батьківщини побували краєзнавці району. На макеті великої розгорнутої книги цифра 5.000. Стільки книг зібрали школярі Тімірязевського району для дітей Цілінного краю.

Поруч з дітьми їх старші товариші — комсомольці. Це вожаті піонерії, люди з щедрим серцем і золотими руками, люди, які вміють запалити, захопити романтикою піонерських справ. Серед них ударники комуністичної праці з заводів «Динамо», імені Володимира Ілліча, імені Лихачова — ті, хто передає славу естафету трудових справ 18-мільйонній армії юних ленінців.

Гімнастів змінюють фізкультурники спортивних товариств ДТСААФ. Парадом молодості, сили, краси можна назвати їх виступ.

Веселим потоком прямують спортсмени — і дорослі, і діти — до Мавзолею. Піонери піднімаються на центральну трибуну, вручають керівникам партії і уряду букети весняних квітів.

Близько двох годин вирувало на Красній площі світле, радісне свято. В ньому взяло участь 35 тисяч піонерів.

Юні ленінці поклялися народові, партії, комсомолові: — Наші серця — тобі, комунізм!

**З. ХРОМОВА, В. ЕГОРОВ,
Н. ЖЕЛЕЗОВА, Б. ЛУК'ЯНОВ,
(кореспонденти ТАРС).**

НЕЗВИЧАЙНИЙ ВИГЛЯД МАЛА В ЦЕЙ ДЕНЬ СТОЛИЦЯ УКРАЇНИ. ПІ РОЗКІШНИЙ ВЕСНЯНИЙ НАРЯД, НЕМОВ БАВРИСЬКИЙ ЧУДОВИЙ КИЛИМ, РОЗЦВІЧЕНИЙ ЯСКРАВИМИ КОЛЬОРАМИ ПІОНЕРСЬКИХ ГАЛСТУКІВ, ПРАПОРІВ, ЧЕРВОНИХ ПОЛОТНИЩ, ХУДОЖНІХ ПАННО. ВСЮДИ УСМІХНЕНІ, ВЕСЕЛІ ОБЛИЧЧЯ ХЛОПЧИКІВ І ДІВЧАТОК. ВОНИ РАПОРТУЮТЬ СЬОГОДНІ РАДЯНСЬКІЙ ВІТЧИЗНІ, ПАРТІЇ, НАРОДОВІ ПРО БЕЗМЕЖНУ ВІРНИСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ ВЕЛИКИМ ЛЕНІНСЬКИМ ЗАПОВІТАМ.

Багато у дітей прекрасних справ! Про них розповідає яскраве оформлення колон, які прямують до пам'ятника Володимирі Іллічу Леніну. Ідуть киявські піонери, делегації юних ленінців з усіх 25 областей. Сюди прийшли члени бюро

Київського обкому і міському партії, ЦК ЛКСМУ, члени виконкому міськради, почесні гості — Герой Соціалістичної Праці, знатний сталевар П. С. Махота, мати славних героїв Любов Тимофіївна Космодем'янська та інші.

Вихованець Київського суворовського училища піонер Петя Бондаренко подає команду: Парад, струнко! І від імені чотирьох мільйонів юних ленінців України рапортує Республіканській раді піонерської організації:

— Завдання піонерської дворічки виконуються успішно. 23 тисячі загонів завоювали почесне звання «Супутник семірічки»...

Схвилювано звучать його слова:

— Тут, біля пам'ятника великому Леніну, ми клянемось жити, вчитись, працювати по-ленінськи, клянемось присвятити життя боротьбі за прекрасне майбутнє — за комунізм!

І над рядами піонерів перекотом лунає: «Клянемось, клянемось, клянемось!»

Підніжжя граїтного пам'ятника Іллічу вкриває безліч яскравих весняних квітів. Їх покладають піонери і жовтенята на знак безмежної любові до великого вождя і вчителя трудящих.

Лунають закличчі звуки горнів, чути дріб барабанів. Починається парад.

Під піонерський марш крокує щаслива юнь. Як заклик до нових славних справ, відгукнулося в їх серцях привітання юним піонерам дорогого Микити Сергійовича Хрушова.

Над колонами — макет ордену Леніна, яким відзначила Батьківщина Всесоюзну піонерську організацію, оповиті квітами портрети Ілліча, полотнища з словами любові і вдячності Комуністичній партії, її ленінському Центральному Комітетові за радісне, безхмарне дитинство.

Велике свято юності перемістилося на стадіон «Динамо». Всю його зелену чащу, трибуни заповнила щаслива дівчата. Тут відкрився мальовничий фестиваль юних ленінців.

Підхоплені тисячами молодих голосів, звучать слова візи:

Взвейтесь кострами,
Спіне ночі!
Мы, пионеры, —
Дети рабочих,
Близится эра
Светлых годов.
Клич пионера:
«Всегда будь готов!»

Довго лились над дніпровськими кручами пісні радості, пісні щастя. Піонери славили Комуністичну партію, Батьківщину, дякували їй за піклування і ласку, клялись бути гідними свого великого народу — будівника комунізму.

РАПОРТ РОБИТНИКАМ

НА Олександрійському електромеханічному заводі відбулась урочиста лінійка піонерської дружини імені Золотого Космодем'янської школи № 2. Юні ленінці рапортували секретареві заводського комітету комсомолу М. Дрошеву про достоїнське виконання своєї дворічки. Під звуки шкільного оркестру секретар міському комсомолу г. Орел вручає комсомольські квитки тим, хто ще вчора був піонерами. А найменші школярі дають урочисту клятву, їх приймають у піонери, заводські комсомольці їм пов'язують галстуки.

Школярі подарували молодим робітникам альбом фотографій, піднесли квіти. Магнітофон «Дніпро» пручили піонерам представники заводського колективу.

Г. ХОЛОПОВА.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
23 травня 1962 р., 3 стор.

Урочисті лінійки, збори

У ВЕЧІРНІЙ темряві яскраво спалахує вогнище. Піонерська дружина Верблюдської восьмирічної школи вирішила провести ювілейний збір саме в такій урочистій обстановці.

З теплими словами привітань і спогадами про перші кроки піонерії виступили колишня піонервожата цієї школи Е. Клочко, комуніст з 1910 року О. Захарова, вчитель учасник Великої Вітчизняної війни М. Брехун. Учні дали хорощий концерт.

В. МАШУК.

Новгородківський район.

СВЯТКОВО виглядала вранці 19 травня територія агрегатного заводу, лозунгами були прикрашені фасади цехів. О пів на десяту під оркестр у ворота підприємства вливається білочервона хвиля святкової колони. Це піонерська дружина школи № 7 прийшла на завод, щоб провести урочисту лінійку, присвячену 40-річчю ювілею піонерії.

Чітко рапортують голови рад загонів. Їм є про що розповісти. Юні ленінці дружини імені Героя Радянського Союзу В. Є. Колісниченка за дворічку зібрали більше 51 тис. металолому, 4 тис. макулатури, виростили 800 кролів, посадили 2200 дерев. З любов'ю оформили вони куточок В. Колісниченка, який 30 років тому вчився у цій школі, а торік помертньо став почесним піонером.

З привітаннями виступили секретар заводського комітету комсомолу Юрій Кваша, ударник комуністичної праці інструментального цеху, один з перших піонерів міста П. В. Сулімов, начальник цеху № 1 М. Я. Кондров, секретар обкому комсомолу К. П. Неділько. Тепло подякував за дружні слова директор школи З. Д. Сергієнко.

Після закінчення урочистої лінійки піонерські загони і бригади комуністичної праці заводу обмінялися пам'ятками подарунками.

В. ЧАБАНЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

м. Кіровоград.

На знімку: Зоя СЬОМІНА, бригадир колективу, що бореться за звання бригади комуністичної праці (вагоноремонтний завод), пов'язує піонерський галстук прийнятій до лав юних ленінців учениці 4 класу Кіровоградської середньої школи № 19 відмінниці Ліді БОНДАРЕНКО.

Фото Віктора НЕСТЕРЕНКА, члена гуртка обласної дитячої екскурсійно-туристської станції.

ПІОНЕРСЬКИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬ

З ВЕЛИКИМ успіхом у Кіровоградському кінотеатрі «Мир» проходить фестиваль, присвячений 40-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Для юних гля-

дачів були продемонстровані фільми «На початку віку», «Друг мій, Миколко», «Прощайте, голуби» та інші. Щоб кінокартини могло побачити якомога більше дітей, ми організували про-

даж абонементів за заявками старших піонервожатих. Цікаво проводимо масову роботу.

**С. ДЖУГАН,
директор кінотеатру
«Мир».**

В ТАБОРІ НАД МОРЕМ

ТАБІР з романтичною назвою «Юність» розкинувся на Чорноморському узбережжі поблизу Алушти. Уже за якихось двісті метрів від його світлих, легких споруд хлюпочеться морська хвиля. Тут відпочиває молодь.

За один сезон у молодіжному таборі встигають побувати понад 300 юнаків і дівчат — молодих спеціалістів, комсомольських працівників, передовиків народного господарства.

Нещодавно і нам, чотирьом дівчатам з Кіровоградщини, пощастило провести відпустку у цьому мальовничому куточку.

Найприємніші враження від «Юності» — це дружна, по-справжньому молодіжна атмосфера взаємин між мешканцями табору. Сміх, веселощі, пісні (часто власного «ворення») постійно були нашими супутниками.

Часто вирушали ми у подорожі — об'їхали і обішли все Південне узбережжя Криму. Побували в Алушці, Гурзуфі, Місхорі, відвідали місто-герой Севастополь, оглянули будинок

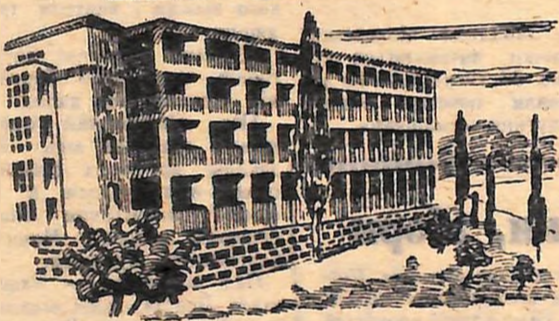
Чехова в Ялті, помилувались «Артеком», познайомились з одним з найбагатших ботанічних садів — Нікітським. Запам'ятались і чарівні прогулянки по Чорному морю на теплоході.

Але й у ті дні, коли ми не вирушали нікуди, а залишалися у таборі, нікому не було скучно. На тенісних, баскетбольних і волейбольних майданчиках не припинялись гарячі поєдинки. Організувались гуртки художньої самодіяльності з числа відпочиваючих. Підготовлені їх силами концерти теж були непоганою розвагою не тільки для нас, але й для мешканців сусідніх санаторіїв.

Веселі й цікаві дні, проведені в «Юності», незабутні зустрічі на Чорноморському узбережжі назавжди залишаться для нас світлим спогадом. Широ бажало б іншим юнакам та дівчатам так само корисно і добре провести свої відпустки.

Г. ЧАЙКОВСЬКА,
А. КАНТОР,
виховательки дитячих садків.
Кіровоградський район.

ВІД РЕДАКЦІЇ: путівки в Будинок відпочинку ЦК ЛКСМ України «Юність» бажаною можуть придбати в обкомі комсомолу. Вартість її — 72 карбованці терміном на 20 днів (у різних строках).

Подорож по „книжковому морю“

ПРОТЯГОМ двох місяців обласна бібліотека для дітей і юнацтва імені А. П. Гайдара провела подорож по сторінках книг у «країну Піонерію». Минулої неділі на зльоті «мандрівників» були підбиті підсумки. Щоденники «мандрівників» виявились дуже різноманітними і цікавими. Юні читачі «побували» на батьківщині Ілліча, краще дізналися про життя Ф. Е. Дзержинського, С. М. Кірова, ознайомилися з справами перших піонерських організацій. Дуже багато дітей обрали третій маршрут — по містах піонерської слави. З великою любов'ю писали учні про подвиги піонерів-героїв, малювали їх портрети, оформляли щоденники

ілюстраціями, фотознімками. Кращі щоденники виявились у семикласників міських шкіл Саші Ложкіна і Валі Тазиної, учениць 6 класу Тані Голуб і 8 класу Валі Лук'яненко.

Уважно вислухали учасники зльоту виступи перших піонерів Т. Г. Мельцера, Р. Г. Бухлан, учасниці партзанського руху М. П. Долженко. «Мандрівники» одержали в подарунок книги.

М. ДРАГУНСЬКА,
працівник обласної бібліотеки для дітей та юнацтва ім. Гайдара.

На знімку: перші піонери Тамара Григорівна Мельцер і Марія Павлівна ДОЛЖЕНКО (справа) серед учасників зльоту.

Фото К. ВАСИЛЬКА.

Шість років здобуває заочну освіту. Нелегка це справа — повоювати до вузу та назад, особливо якщо інститут чи університет, в якому навчається студент, розміщений далеко. Хорошим виходом з такого становища стала широка сітка загальнонаукових факультетів. Їх зараз в республіці 55, в тому числі і в Кіровограді при педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна. Три перших роки заочник одержує консультації, складає екзамен на цьому факультеті, а потім без іспитів поступає на четвертий курс того чи іншого вузу по спеціальності.

В Кіровограді загальнонауковий факультет створений Київським державним університетом імені Т. Г. Шевченка. Уже розпочато прийом заяв на гуманітарне, агробіологічне, економічне і математичне відділення. На гуманітарному відділенні, наприклад, готуватимуть мовників і істориків, філософів і журналістів, бібліотечних працівників і юристів. Безумовно, для тих, хто вирішив вчитися у вузі заочно, — це хороша новина. Нові сотні робітників, колгоспників, інтелігенції Кіровоградщини стануть студентами.

декан загальнонаукового факультету.

ДЛЯ ВАС, ЗАОЧНИКИ СТОЛИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ДОБРІ ПОСЛУГИ

не мало прихильників. Пройде якихось три-п'ять років і наша робота, як для відвідувачів, так і для нас самих стане буденною, само собою зрозумілою справою. Є, правда, труднощі росту, але з самого початку заснування бюро ніяких нарікань від людей поки що не було...

Навідайтеся сюди, і ви самі пересядіть, що до працівників бюро трудящі тепер звертаються, як до давніх знайомих.

НЕМАЛО життєвих проблем, малих і великих, розв'язано після створення бюро добрих послуг. Похвальним є те, що директор міського побутового комбінату І. А. Кулик їздив в Одесу, а головний інженер І. С. Влох — у Москву. Вони не тільки знайомилися з дос-

**КОМУНІСТУЙТЕ СЯ
НИМИ!**

відом одеситів і москвичів, а й замислювалися над тим, як запровадити це нововведення стосовно до Кіровограда. Зроблено немало. В бюро добрих послуг ви можете взяти напрокат пральні машини, пилососи, центрифуги, електродуховки, магнітофони, радіоли, електропрогравачі, фотоапарати і приладдя до них, швейні машини і музичні інструменти — баяни, акордеони, різний посуд для сервірування святкового столу. І все це коштує порівняно дешево — 30—50 копійок за добу.

Нехай читачі не зрозуміють нас так, що ми за якусь дешеву рекламу. Куди б ви не поїхали, де б ви не побували — всюди ви бачите зовні, можливо, непомітні, але такий відродний процес становлення нових комуністичних рис. Ми вже при звичайності до магазинів з відкритим доступом до товарів, входять в побут кінотеатри без контролерів, стало буденною справою оформлення товарів в кредит. Все це є проявом великого, щирого довіря до трудової людини.

Поки що ж не завадило б зробити слухний докір деяким керівним товаришам, які проявляють млявість і, більше того, інертність у розширенні сфери діяльності бюро добрих послуг. Скажімо, вам треба сходити в театр, в кіно, але немає на кого залишити дитину. Або виникла потреба надрукувати щось на машинці, замовити з доставкою додому квитки в театр чи кіно, викликати прибиральницю. В таких містах як Москва, Рига, Владивосток та інших все це розв'язується дуже просто тим же бюро добрих послуг. У нашому ж обласному центрі такі послуги поки що перебувають в процесі становлення, бо керівники обплану і обласного управління побутового обслуговування ніяк не домовляються між собою про стабільну вартість оплати за ці види робіт.

Врешті-решт пора вже подумати і про створення веломотопрокатної станції, відкриття музичної кімнати, машинописного бюро і т. д. Та й відкривати бюро добрих послуг у райцентрах області не завадило б...

В. КРАМАРЕНКО.

ЧОТИРИ М'ЯЧА Валерія ПОРКУЯНА

У ДРУГОМУ турі зональної першості країни в футболі серед юнацьких команд майстрів кіровоградські динамісти грали в Олександрії в місцевому «Шахтарем». Змагання розпочалося атаками гостей. На 17-й хвилині правий півсередній кіровоградців Віктор Петров забиває перший м'яч у ворота господарів поля. Атаки динамістів не вщухають. До кінця першого тайму після красивих ударів лівого крайнього Валерія Поркуяна м'яч ще двічі побував у воротах «Шахтаря».

Після відпочинку на полі знову переважають динамісти, вони демонструють красиву, комбінаційну гру по всіх лініях. Іменинником цього матчу був кіровоградський Валерій Поркуян. Він у другому таймі ще двічі примусив грітників розпочинати гру з центра поля. Зустріч закінчилась з рахунком 5:0 на користь «Динамо». У переможців слід відзначити добру гру — капітана команди Миколи Лютого, Анатолія Браиченка, Васи-

ля Копіуса, Олександра Фрігача. Наступну гру юні кіровоградці проведуть на своєму полі, в неділю 27 травня. Їх суперниками будуть дворазові чемпіони Радянського Союзу — київські динамісти.

І. РОДІН.

Рідкісний випадок в історії футболу

ЧЕРКАСИ, (ПАТАУ). Тричі на стадіоні імені Ленінського комсомолу зустрічались команди «Колгоспник» (Черкаси) і «Дніпро» (Дніпропетровськ) в іграх на кубок СРСР з футболу. Перші дві зустрічі, незважаючи на додатковий час, закінчилися з рахунком 1:1, а під час третьої — рахунок, взагалі, не було відкрито.

Таким чином, гра продовжувалася загалом 6 годин, але не принесла вирішального результату жодній команді.

18 травня відповідно до положення про футбол тут відбулося жеребкування серед команд. Щасливий жеребок випав черкаським футболістам, яким зараховано перемогу в цьому цікавому змаганні.

Відповіді на задачі № 4 і 5

До редакції надійшло близько 50 листів. Першими правильні відповіді надіслали: електрик міського побутового комбінату «Червоної прапора» Аркадій Спіннов, учень технічного училища № 3 з м. Олександрії Микола Шупка, колгоспник Ульяновського району з с. Кам'яний Брід Варфоломій Дворецький, вчитель з міста Олександрії Юрій Марков, учень 10 класу Кіровоградської СШ № 27 Анатолій Рубан та багато інших. Читачам, які вірно розв'язали задачі № 4, зараховано по 2 очки.

Правильні відповіді першими надіслали: інженер кінзаводу № 174 з м. Олександрії Георгій Хлястков, електрик міського побутового комбінату «Червоної прапора» Аркадій Спіннов, учень Богданівської середньої школи Знаменського району Ігор Харченко, службовець Петрівського райфізкульту Володимир Грибенко, вчитель з міста Хрушов І. Я. Кофант та багато інших. Читачам, які вірно розв'язали задачі № 5, зараховано по три очки.

(Наступний номер газети вийде 27 травня ц. р.)

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

КІНОТЕАТР «МИР». «Винищувачі». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора.
КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «713-й просить посадку». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 15 хв., 1 год., 2 год., 45 хв. та о 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год. та о 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. вечора.
КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». «Мати-Індіа». Початок (першої серії) о 10 год. ранку, 11 год. 30 хв., 3 год. 20 хв., 5 год. дня, 8 год. 20 хв. вечора. (Друга серія) о 6 год. 40 хв. та о 10 год. ранку. Для дітей «Люди з крилами». Початок о 1 год. 20 хв. дня.
КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікально-документальні фільми: «Виставка в Парижі», «Радянська Україна» № 20/62, «Іноземна хроніка» № 7/61, «Мультиплікаційні крокодили» № 6. Демонструється без перерви з 10 год. ранку до 8 год. вечора. Художній фільм «Людина-амфібія». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

ПИСЬМІ!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-11, відділів — 50-24.

БК 03109.

Зам. № 3325.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.